

Че защо не?

Тодоръ.

Еремия.

И слѣдъ като нощесъ се разбиха още двѣ гимии и потъна толкова храна! — Стариятъ маякъ свѣти като лояна свѣщъ и не може —

Тодоръ.

(Прѣсича го) Добрѣ, да го поправимъ.

Еремия.

Моето мнѣние е, че стариятъ Маякъ трѣбва да остане за гнѣзда на морскитѣ прилѣпи и кукумявки.

Тодоръ.

Тѣй, лесно се разсѣждава; но азъ мисля, че да се погледне и отъ друга страна. Ти знаешъ, че стариятъ Маякъ поддържа поделона. Сега, като запусѣе, какво ще стане съ поделона? Какво ще прави едно цѣло население, което всичкиѣ си слѣпи, хроми, поврѣдени праща тамъ?

Еремия.

(Спрѣлъ упорито погледа о Тодора) Значи, вамъ е мило за недѣгавитѣ?

Тодоръ.

Разбира се. Че я сметни (съ подигравка) ти на ли все на статистиката се силавашъ, сметни въ цѣлата околностъ колко недѣгави има; при това всѣка година се увеличаватъ—ако не се поддържа поделона?

Еремия.

Тѣй, заради недѣгавитѣ трѣбва да гледаме, какъ се погубватъ толкова здрави, мощни моряци, трѣбва да гледаме съ спокойствие, какъ се потопяватъ стокитѣ на толкова търговци?

Тодоръ.

(За да отклони отговора) Менъ ми е мило за нашитѣ, за тѣзи, които ежедневно сѣ прѣдъ насъ.